

[Frandsen.]

længere vil blive givet eksportgarantier til Sydafrika, Portugisisk Angola og Moçambique.

Handelsministeren (Erling Jensen): Må jeg indledningsvis takke for den udelukkende positive indstilling til selve lovforslaget. Jeg har konstateret, at der er begæret udvalgsbehandling, og derfor får vi en mulighed for i samråd, måske både med mig og andre ministre, at gå ned i nogle af de detaljer, der er blevet rejst, men jeg vil da gerne søge at svare på de flest mulige af dem allerede nu.

Hr. Auken understregede, hvad jeg er enig i, at eksportkreditordningen er udtryk for en vigtig eksportservice, og jeg vil gerne understrege, at det er regeringens hensigt i øvrigt at udvide den service for eksport-erhvervene, som samfundet allerede tidligere så småt har sat i gang.

Hr. Auken og hr. Jens Peter Jensen var inde på, om de relativt små tab var udtryk for stor forsigtighed. De kunne jo også være udtryk for en betydelig grundighed og en betydelig nøjagtighed, og det er mit indtryk, at man i eksportkreditrådet og hos de embedsmænd, der beskæftiger sig med denne sag, har fået en ekspertise og en evne til at trække relevante oplysninger ind til Danmark fra udlandet, som betyder, at nøjagtigheden er blevet endog meget betydelig.

Hr. Auken nævnte specielt vore tilslutningsproblemer til EF, og jeg skal gerne sige, at vi er af den formening, at den eneste ændring, der bliver tale om ved vor forventede tilslutning til fællesmarkedet, er en uddragning af garantibestemmelserne, som i dag er sat ind i lovgivningen, til fordel for en bemyndigelse. Baggrunden er den, at disse garantibestemmelser er meget specificerede, og der er en fælles fællesmarkedsordning vedrørende de fleste af dem. Derfor vil vi gerne have en mulighed for at kunne supplere derhen, hvor dansk erhvervsliv ønsker det, uden at vi hele tiden skal ændre i lovgivningen. Der foreligger til behandling i morgen i statsrådet et sådant lovudkast som følgelov til EF-lovgivningen.

Hr. Auken og senere hr. Frandsen nævnte problematikken knyttet til visse afrikanske områder. Jeg tror, vi alle er enige om, at dette er mere udenrigspolitik, end det er

handelspolitik. Det betyder ikke, at en enkelt minister i regeringen har en anden holdning end en anden til dette spørgsmål, men det betyder, at arbejdsdelingen er anderledes. På foranledning af udenrigsministeriet er jeg vidende om, at udenrigsøkonomiministeren har givet den i eksportkreditrådet værende repræsentant for udenrigsministeriet en instruks, der skulle kunne tilgodese de synspunkter, som både hr. Auken og hr. Frandsen har været inde på.

Hr. Henning Andersen beskæftigede sig specielt med værdien for beskæftigelsen og valutaisituationen, og jeg er enig i denne vurdering. Han nævnte en problemstilling omkring de mindre eksportvirksomheder, som vi også meget gerne vender tilbage til i udvalget. Det er mit indtryk, at der vel nok kan være en tendens til, at man somme tider skuffes over tidsintervallet netop som ny eksportør, fordi man er uvant med det apparat, det skal sættes i gang, før den fornødne ekspertise foreligger, måske i et helt nyt markedsområde og med helt nye firmaer, man ikke tidligere fra eksportkreditrådets side har været i kontakt med. Men det er mit indtryk, at den status, virksomhederne har — bortset fra kreditværdigheden, som skal være til stede — ikke får lov at øve nogen indflydelse, og at tidsintervallet er så kort, som det er arbejdsmæssigt muligt.

Hr. Jens Peter Jensen havde en udelukkende positiv indstilling til lovforslaget, og det takker jeg for, for det var vist min del af det.

Desuden fremsatte hr. Jens Peter Jensen nogle betragtninger om den midlertidige importafgift, der nærmest må ses under synsvinklen: i øvrigt mener jeg, Karthago bør ødelægges. Jeg har indtryk af, at hr. Jens Peter Jensen ved enhver given lejlighed, indtil importafgiften er endeligt bortfaldet, vil finde det naturligt at rejse dette spørgsmål. Da det nu er rejst, skal jeg da gerne markere, at jeg ville være lidt mere ængstelig for Danmarks valutariske og eksportmæssige muligheder uden importafgiften, men jeg er helt overbevist om, at mens hr. Jens Peter Jensen og jeg ellers ofte på det erhvervsmæssige område har muligheder for at mødes, så mødes vi nok ikke i denne vurdering.

Fru Dagmar Andreasen bekræftede, at dette var ved at blive en årlig begivenhed, og